

Oponentský posudek bakalářské práce

VÍT KOŘÍNEK: BÁSNICKÉ DRAMA NA SCÉNĚ

Bakalářskou práci lépe než její titul vystihuje podtitul: Scénické limity básnického dramatu. Zkoumání tohoto tématu prozrazuje vážný badatelský záměr hledat a pojmenovat příčiny toho, proč je inscenování básnického dramatu tak obtížné a svým způsobem nevděčné. V době, kdy se většina jeho generačních druhů veze na módní vlně laciného úspěchu všemožná tabu bourající postmoderní dramatiky a divokých inscenačních postupů ve site-specific prostoru, Kořínek se snaží najít divadelní klíč v hlubině těchto textů.

V případě Františákovy hry Nevěsta jej nachází v polaritě konkrétních dramatických situací a básnických obrazů, které mají logiku snu a svobodně překračují časové i prostorové dimenze. Tuto svobodu tvůrčí fantazie je velice nesnadné vyjádřit prostřednictvím hmotných objektů na jevišti a konkrétního jednání „masitých herců“. Základní metafora hry – osudová spřízněnost Anny s osamělou třešní - je v představě něco velmi svůdného, na jevišti však realizovatelného pouze obrazem, který překračuje realistický popis. Polaritu mezi dějem a jazykem postav často v naturalistickém módu a archetypální a rituální rovinou se Kořínkovi zdařilo, jak sám přiznává, jen částečně vyjádřit.

Myslím, že se mu však podařilo, možná ne zcela uvědoměle, vyjádřit v inscenaci hlavní příčinu toho, proč bylo kvetoucí pohraničí proměněno v pustou zem, plnou zpustlých lidí, a tou byla nenávist, bezuzdná chtivost a mužská brutalita.

V inscenaci Dykových Poražených bylo zřetelně vidět, že si Kořínek zvolil úkol nad svoje síly. Totéž platí také o jeho hercích, neboť skutečné pochopení, a tím pádem spoluprožití situace šlechticů, kteří jdou pod gilotinu, přece jenom vyžaduje větší životní zkušenosti. Klamná fasáda konvencionálního chování a koketního jednání prozradí svůj dramatický náboj pouze tím, že se bude simultánně odehrávat tichý duševní zápas se strachem ze smrti a umírání.

Musím spravedlivě uznat, že bakalářská práce je mimořádně zajímavá. Otevírá složitou problematiku jevištního ztvárnění básnických dramát tím, že pojmenovává limity jejich divadelní realizace. Práce je seriózně podložena studiem odborné literatury, je napsána přehledně a čtivě. Dovolím si položit Vítovi Kořínkovi doplňující otázky:

- 1) Můžete vysvětlit onen vnitřní proud, který nutil básníka napsat své vize jako drama? A také onu meta kreativnost, která může stvořit divadelní formu básnických metafor?
- 2) Proč jste věnoval tolik stránek Františákově Nevěště a tak málo Dykovým Poraženým?
- 3) Mohl byste konkrétně popsat spolupráci s herci (nejlépe, když si vyberete jednoho herce či herečku)? Zajímaly by mě právě situace vzájemného porozumění a ještě více situace neporozumění a způsob, jakým jste je řešili.

Mgr.Jana Kudláčková